

Ticho na peróně

Člověk by očekával, že cirkulace mezi krajskými městy kulminuje některé dny v týdnu, kdy se studenti vrací z kolejí domů, ale kupodivu se to nezastaví ani ve středu před půl nocí. Pokud jede bus nebo vlakový čd-regio-jet, tak se cestuje a devadesát procent míst obsadí studentská mládež, stále v pohybu odnikud nikam je symptomem doby. Zvláštní jev, narvaný perón, bus nebo vlak má půl hodiny zpoždění, ale panuje totální ticho a nikdo neprotestuje, v komunistické epoše v podobné situace na témže peróně se nestalo, že by někdo nenadával. Reakce dnešního čekajícího davu nemá moc paralel: třicátý čtvrtý rok v Moskvě na peróně, ten samý rok na peróně v Berlíně, komunistům v Československu to vydrželo jen do padesátého čtvrtého, pak už se opět vrátila národu běžná vitalita a na zpoždění nadával. Evropskounijní doba je posledním klonem v řadě.

Totální ticho i v autobusu nebo ve vlaku. Téměř spolu nemluví ani lidé, kteří se znají, okamžitě si zabochnou sluchátka do uší a na mobilu cosi sledují, téměř všichni totéž. Pokud někdo vyvíjí jinou

aktivitu, hodinu intenzívně listuje na mobilu a pak to zabalí. Nikdo nechte. Běžný pokus o diskuzi se sousedem, který v normální době otevírá závratné možnosti náhodného setkání na cestě, eliminován v zárodku. Atmosféru totální nicoty intelektuálně obohatí pouze Romka, která si dvacet minut do telefonu někomu důrazně stěžuje na zpoždění, je pozoruhodné, že se nebojí používat slov v atmosféře, kdy slovo nahlas je přečinem. Ticho v autobusu není inspirativní, nevybuzuje fantazii a rozkoš z cesty, ale naopak, je to ticho v čekárně před šfárou gestapa. Prostor beze slov je prostorem strachu. Dav kolem má strach mluvit, strach protestovat, strach diskutovat, samozřejmě kromě pár stádních kýčových hesel. Po častých jízdách mezi krajskými městy se téměř vnucuje kacírská myšlenka, Hitler nakonec uspěl, zrodila se čistá monoklon rasa felláhů, obdivuhodné české školství má lepší kapacitu vyprodukovat evropskounijní jednotky než třeba francouzské nebo italské, ani v německých příhraničních vlakových spojích nepanuje tato prázdná atmosféra strachu ze slov a z diskuze.

Školnímu mechanismu a bůhví jakým dalším skrytým evropskounijním a natovským propagandistickým algoritmům se podařilo eliminovat vazby na národní, nikomu předtím se to nepovedlo. Národní samozřejmě nenese jenom pozitivní aspekty, ale stejnou mírou i negativní, národní to jsou životní instinkty dobrých i špatných vlastností, to jsou národní boje o ideu. Abdikovali jsme na národní (ne)kvality, ale vždycky platí, že je to ve prospěch (ne)kvalit někoho jiného. Kdysi se naznačovalo, že český prostor je duchovně ubohý a musí se otevřít, český stát se tedy zlikvidoval ve jménu vyšší soudnosti, jejímiž nositeli mají nyní být Leyenová, Biden a anonymní americká generalita. Každodenně jsme bombardováni vyšší soudností, která se už pojistila prokurátory, a končí to existenciálním strachem z toho co (ne)bude. Spíš nebude než bude, protože alternativy může odhalit pouze diskuze a pravdivá reflexe. Evropskounijní vyšší soudnost nás vtáhla do pasti konfliktů, vyprázdnila naše duše a dezinfikovala instinkty, které tradičně garantují přežití. Evropskou unií a NATO prodchnuté

generace nečtou, kniha je pro ně trest. Knihy a jejich obsahy, ať už jsou jakékoliv, jsou k ničemu, pokud nerezonují v lidech, a jiná cesta k nim nevede než přes přítmí autobusu nebo vlaku, četlo se i v čekárně na smrt ve varšavském ghettu, v Talmudu se praví, co jsme přečetli pět minut před smrtí, nebude zapomenuto. Spegler psal krátce před první světovou válkou, vědci Gaussova, Helmholtzova kalibru už neexistují, někdo se pak občas ještě vyskytl, v EU světě vymizeli nejen velcí uvedených kalibrů, ale zdá se, že dokonce i lidé. Spengler psal „ne člověk, ale duše kultury už toho má dost“. Masa evropskounijních jednotek je plná naivní víry, že existuje nějaká vyšší konstituce přítomnosti, osvícená politická a vědecká centra, uhlířskou vírou se věří na think tanky někde v Bruselu, Londýně atd., ale absurdně v busu většina sleduje movies nabita poloupíry z Hollywoodu, nikdo teorii relativity ani ve formátu comics.

| LIBOR ČÍHAL

■ ■ ■ ■ ■ (1 votes, average: **5,00** out of 5)

>> Podpora

Svobodný svět nabízí všechny články zdarma. Náš provoz se však neobejde bez nezbytné finanční podpory na provoz. Pokud se Vám Svobodný svět líbí, budeme vděčni za Vaši pravidelnou pomoc. Děkujeme!

Číslo účtu: 4221012329 / 0800

>> Pravidla diskuze

Než začnete komentovat článek, přečtěte si prosím [pravidla diskuze](#).

>> Jak poslat článek?

Chcete-li také přispět svým článkem, zašlete jej na e-mail: redakce (zavináč) svobodny-svet.cz. Pravidla jsou uvedena [zde](#).

